

შენსენდები

შენსენდები

9-(12)

გან. „გუგა“-ს ორკვირული უფასო დამატება.

№ 9-(12)

ცაქოვის მიიერობამ საშინელი „შური იცა“
(გაზუღიდა)

მ. შინდვი

„ბევრი არის, მაგრამ მაინც არ შეყოფა... კიდევ მინდა...
სისხლის სმა და გვაშთა კორტნა მე ჯერ კიდევ არ მომწყინდა“

რ ა ხ დ ე ბ ა ს ა ქ ა რ ტ ვ ე ლ ო უ შ ი

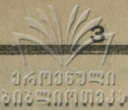
მასალები, რომლებიც უნდა გამოიყენოს ემიგრაციამ დემაგოგისთვის და პროვოკაციისთვის უცხოეთში თ ე ზ ი ს ე ზ ი

ოთხი წლის განმავლობაში სამუთოა ხელისუფლება ანგ-რებს და ანადგურებს სახელმწიფოს, მაგრამ ჩვენს მიერ სანი-წლის განმავლობაში იმდენი იყო გაკეთებული, რომ ოთხ წელს ვერ შესძლებს მისი დანგრევა.

ამ ბოლო დროს კიდევ უფრო მეტი ენერჯითი შეუდგენ ყველაფერის გაცემტერებებს. სანიმუშოდ ავიღო მარტო თბი-სი, თბილისმა დაკარგა თავის სახე და მიიღო სულ სხვა ელ-ფერი. ანგრევენ სახლებს, რათა გაიყვანონ და გააფართონ ქუ-ჩები. მთელი მეხუთე უბანი, სადაც უნდათ აბანოებამდე გაიყ-ვანონ ტრამვაი თავისუფლების მოედნიდან და ამით ქალაქს გააუადვილონ მიმოსვლა, სოლიდ-გომორივით დანგრეულია.

ბევრ ავკალზე, სადაც ჩვენს დროს ქოხები მაინც იდგა, ყვე-ლაფერი გაატალეს და გააშენეს ხეები, რომ ქალაქი ტყე დაამზავსინ. ვერ ნახეთ ისეთი ქუჩას, სადაც თხრილები არ აყოს ამოღებული. შუგ აძვეავეთ ელექტრონი, დღებნ ასაფეთ-ქმელ მასალებს, რათა ააფეთქონ თბილისი, როცა მათ გან-დებენ შეუდგობით.

არ ინდობენ არავის. საწყალ ვაჭრებს ართმევენ სავაე-რობებს, ქუჩებში ყრიან და თვითონ კი აწყობენ ისეთ უნიფერო-სალურ მალაზიებს, რომლებიც არ ჩამორჩებიან ევროპას და ამერიკის მალაზიებს. კერძო ვაჭრობას არ აძლევენ ვასაქანს და თვითონ აცხადებენ სახელმწიფო ვაჭრობის მონაპოლას.

„შეფი“

შაბათს—„პირი სოფლისაიენ“

კიდევ ერთხელ და კიდევ მრავალხელ ისევ ძველ საკითხს ჩვენ უბრუნდებით. ვიცით ამ საქმის კარგად გადაჭრას, ვერ კიდევ დიდხანს ჩვენ მოუწოდებთ—

მაგრამ ვაზ გრძელი და ეკლიანი ჩვენ ვერასოდეს ვერ შეგვაშინებს; არ დადევნოვით, მინამ სოფელი ვენსავით ტკბილად არ იღლინებს;

ანდა რა გულით ჩვენ აქ, ქალაქში, უნდა ვცხოვრობდით ასე განცხრობით, როცა სოფელში ჩვენ მოძენი კუბს ვერ იძლებენ მკადით და ღობით.

ჩვენ აქ გვაშინებენ ყელზე კრახმალი, ან სახაფხულოთ თეთრი ხალათი. ყოველდღე დილით მაზრიდან მოაქვს ჩვენ მსახურ გოგოს სახეს კალათი—

და შიგ უწყვიბა: ერობო, კერატები, ყველა, ქაოხი და წიწილები. სასმსხრიდან მოვალთ შუადლისის, გაღსილი გავაქვს ყველა ტბოლები:

— და შევიქცევით გემრიელ სადილს, ვაშაყობთ ცლოთან ასე გაძლიობით— და გავიწყდებთ, რომ იქ, სოფელში, კუბს ვერ იძლებენ მკადით და ღობით.

პირველი ქართული ავსიაკომპაღიური ლ ე ქ ს ი კ ო ნ ი

შედგენილი და გამოცემული შემდგენელის და გამომცემლის მიერ
ტირაჟი 0000 კუპული № 0101.

უკანახიგყვაობა

საქართველო დიდი ხანია იტანჯებოდა ენციკლოპედირი ლექსიკონის უკონლობით და ზოგიერთ საფელსმხო სიტყვების უკონდინარობითა. მივიღე რა ყოველივე ეს მხედველობაში, ბრძანებითა ტარტაროზისათა ვადავწყვიტე მისი შედგენა. მე დარწმუნებულ ვარ, რომ უკედავი აზორდია ჩვენ დავლს არ დაიფიწყებს და ჩანნიშნავს მორიგე აუთილიართა წიგნი. ლექსიკონი ესე დიამეტა პირველად სირიაკუხაში, შემდეგ ბანიჯაში, ეზმიადინში, ჯანდაბეთში და ეხლა უნდა დაიბეჭდოს ყოველდ წმან.

და ტარტაროზის ფხაზე. არ გამოსტოვოთ არც ერთი ნომერი. შარგალიტვით გაბნეული იქნება ყოველგან თანამედროვე მეცნიერება და კულტურა.

იწყება დეკვიკონი

წერა—რუსული სიტყვაა. ქართულად ნიშნავს ზოგჯერ მელს და ზოგჯერ კაღის გამსა გამოსმის. აქედან ცხადია, რომ ვისაც გამსა-გამოსმა შეუძლია, ის უსათუოდ ჩაიბრტყება სრულად საქართველოს მწერალთა კავშირის სინდიკატში, სადაც იყიდება იაფად და ნისიად ყოველგვარი ნედლი თუ ხედილი მისაღად.

მემარტხნეობა—ეს ისეთი პიბედობაა, რომელიც ვანურჩეველად სქესისა და წოდებისა, მუსრავს ყველა ახალგაზრდის. ახლო მონათესავს წერის, ვისაც წერია შეეკრება, მის უსათუოდ მემარტხნეობა ხეითოსავით ბელში ჩაუვარდება.

ფუტუროზში—მეგრული სიტყვაა, რაიც ლათინურად ნიშნავს ფუტურო ხეს, ზოგჯერ ბარბანს. იტალიაში ეს ხე ერთხელ ბრინჯავით ხარობდა. მეტაღე ბარინეთმა მისზე თასჯერ კეხი დაამწეწა, მაგრამ ხე შინც ფუტუროვად დარჩა. საქართველოში ეს ხე სრულად არ ხარობს. მეგრულ მებაღეებმა, სახელდობრ, ჩიქვნიამ, ჩანამ, შენგელიამ, გორდენიამ და სხვადსხვამ, მას ასხურეს ანტონანტროლი სიბრტე h2sO4, მაგრამ არ იქნა და არ იქნა მხოლოდ გამოიკვება, რომ ამ ხასიფის საქართველოს მაიკოესკობი ნიადაგს უწყაყოფო ყოფილა. მეორეჯერ მორწყეს მწვენიერ

საქართველო
გაზეთი

პირას — ღვინო პირისკენ

დღეს ყველა ვაშაობთ: ჩვენ ყურადღება უნდა მივუპყროთ ამჟამად სოფელს; დღეს უნდა შევიღო და დამარება ჩვენსა გლეხობას კულ ბედში შეიფუფს.

მართლაც ასეა და ასეც ხდება— ყველამ ვიზრუნეთ სოფლისკენ პირი, რომ მივსაბოთ უცხად და დავიარება წესით სოფლის ვეება და ვისაქიარა.

საქმე თანდათან (თუმც კუს ნაბიჯით) წინ მიდის, ვხედავთ, და გვიხარია; თუ ყველა არა, ნაწილ მიანც სოფელს ჩვენსაგია დღეს მიძიარა.

ყველას უცხადებთ ჩვენ დიდ მიღობას, ანუ ვაბდ სოფელს ვინც ეხმარება, და სითათვე მათი ჩანოთვლა (დრო არა გვიქვს და) ჩვენ გვეხარება...

მაგრამ არა მაგრად წელში გავიჯდრეს სიხარებაც და თან დიდილილობა— გვერდს ვერ აუღვლით ერთს ჩვენს ნაწინბ შეფს, (თუმც ჩვენ არა— ვერწამს ამისაშვილობა*).

ერთს იღმსკომის ერთს თავაგდომარემ *იშვილა* ერთი პატარია დაბა; პირველ ნახეაზე მღუნად მიუტანა დამავლი ჩაითს ნახპარი კება.

გავენიო შეფი დაბის მიღამოს (ცხენით მიხლობდალ შენიარია); ფეკროსს:— რად ესწუხებოთ ასე სოფელზე? უწინშენილა მისი იარა.

არის სოფელში ღვინო და პური, ერთში ირი მიამალი ჰვივის, კიშვიკთან ზღვიის მშვერი ძროხა და სალორეში გოჭები ჰვივის.

ვაპ! ასე ვარგად მეც ვერა ვცხოვრობ, ვერ ცხოვრობს ასე ვამეც და სპეცი, ერთ გოჭს, ერთ ქთამს და ორ ვკვარ ღვინოს

ველარ ვიდულობს დღეს ჩერგონეცი.

კაცს გვექს სურვილი, შეძლება არა— (ჩარტკრემ— ინტერბლანეტარული სიტყვა. ექსპერტო მარსიანელების, რომელიც ვენისოსა რუბეკა ვაღმობიტანი მიწაზე საექსპერტობდა.

დურთვო— სატარტაროში რესპუბლიკის პირის ზიარება. ერთი ჯიშის სარკე, სადაც ყველა თვის შიენეულობას ხედავს.

მაღვტრემ— ინტერბლანეტარული სიტყვა. ექსპერტო მარსიანელების, რომელიც ვენისოსა რუბეკა ვაღმობიტანი მიწაზე საექსპერტობდა.

შანშიეგ— მწერალი, პოეტი, მეღმესე, მესტერი, მგოსანი, დრამატურგი, ანტიკო, ნიუბლტონიკი, სოფისტი, რომანტიკი, სატრინენტალიკი, ზურო; დილაქე, მიჯანიბეთი-უბუსესი, პატრიისანი კაცი და ყველაფერი ის, რაც კი შობილა ამ კოდეფლ დღემამწაზე.

შაიეგმემშ— ქართული ორიგინალური პიესა შანშიაშვილის, რომელიც საუბსოვოდ უთარგმნია უნიკო ვეხარას.

მეც ასე ვფიქრობ— პირი სოფლისკენ* მიტომ იხისის ამ ეხმად ყველა, რომ ყველაფერი სოფლად იხილის და თან ქალაქში აწ უხეც ცხელა.

ფიქრობენ— წავალი ზაფხულში სოფლად, ვეტყვი— მიოველით თქვენდა საშველად... ჩვენს გავულის სოფელი სტუტურებს — და გაწვივებან ჩრდილოში ველად...

ასე ფიქრობდა ეს ჩვენი შეფი, რომ მს მო სმა ამ დროს მავრული; ამ სიმღერაზე... ვერაგობავ, მის დიებადა ფიქრები კრული...

ფიქვია:— არა, რატომ *ვიშვილა*?... ეს ჩნებან ითხვის ხარჯსა და ფულსა; ისეც სჯობია *ღავნიშნა* იგი — და ეს მის ჩემს წინ ჰყობას ველდებულსა.

თავის *ნაშვილებს* ურცხვად, უტიფრად გამოუტყდა მის საყვარული: უთხრა— კაც ვარ და თავაგდომარე, რისთვის ვიტარო გრძობა ფარული,

შენ შემიყვარდი— და შენ ამასში არ ნახო ცუდი და დასაძრბია... ისე ვაცხოვრებ, როგორც შენვის დროს, თუ თავზე მხურავს მე ეს პაპახია...

გულში სხვას ფიქრობს: გავცეთი კაცო... გიყვარდეს ჰემა... ქეფვი და სმა... მდიდარი არის... ყველის გვეცემს პატეცს, თუ ვინდ ვესტუმრობოთ, უფცრად ასმა...

ზაფხულში ცოლშვილს გამოვაგზავნი, თვით ვესტუმრები *ნაბათს და კვირას. აიღვილა ვაგალ— როგორც შევიდან არ იბღებენ საქელში ქეთრას...

სიხარულისგან ცას სწვდა სოფელი, რომ მათ გავუნდა დიდი დამხმარე... აწ ვაუკეთებს სოფელს ყველაფერს შეფი-სასითი და თავაგდომარე.

მართლაც ერთგულად ემსახურება— მის იქვს ვაგუნდა დიდი დამხმარე: შმათიოთია ჩაჯღება ეტლში თვისი ამქრებით კულ ვამომშრალა

არმოაჩეთ: *ლიტერატურა და სხვა* — ვიო თუ ამან სამუდამოდ დასამაროს.

დალა — იგივე ხასდაგავრი, საშულაო მეოცე საუკუნის წყალსანაყი ქარხნის ლიბრები, ზუთი თვის ზაგუმების დედა-ინა.

სიამოლოში — იგივე *მანშორისაგანა*, თუ შეგვეფეთვა, ქალწულ მარიამის სიკრწნე დავაყვებინებს სრიალს. ერთდავარი ოთხათის მახლი, რომელიც ზოგიერთს კეთროვანეითა უდაბნოში მიადრენს

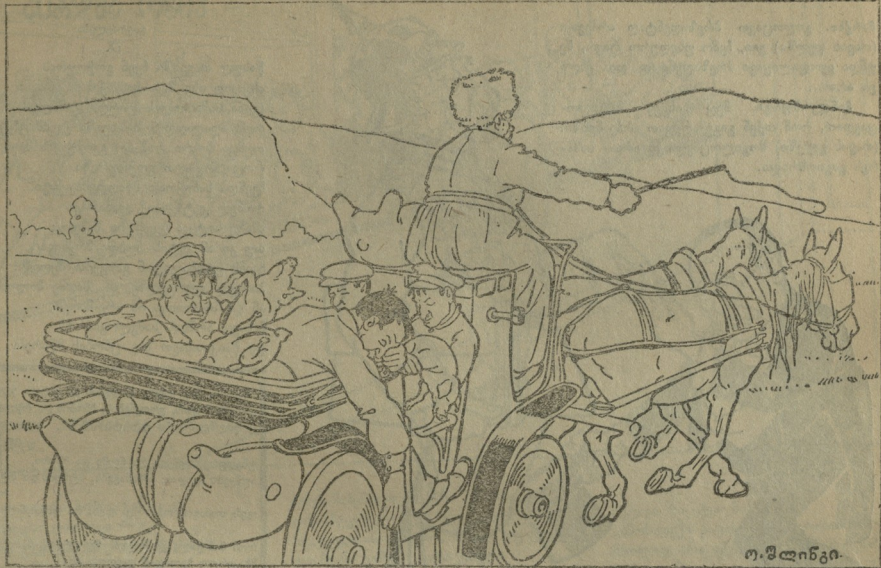
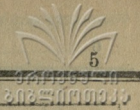
უაწემა — ნიამორების რქებიდან ვაეთეხული ერთნაირი სასმისი, ხელიდან ხელზე სავარგანებებს; მონადირეთა, ლოთათა და ყვარაიოელთა მუღმები ძმა-ბიბო, რომელიც რაც უნდა აზრო, აზრო, კუისი ძმარსიეთ მშრალა.

ტარაღედა — მისე მსტურია ბუფე ჩინური ორიგინალური პიესა, რომელიც ქართულად, რომ წაიკითხო, სახლში მდგრს წაიღებ; რომლის დღევმას ამ მოკლე ხანში კისრულობს 50 წლის დამახმარეული რე. ესისიოი კარლი.

დურთვო — მთის, ნიაღვარი, რომელიც საქართველოს წარლუქს პირდება, თუ დროც კლიამანი არ დამახმარე.

გამახმარე — ფრანგული გავრია, მეგრულად ნინაშეს ჰქვითი ქვეყანა, რომლის ნახვა რამდენი ხანი მიწად დავრ ვნახე*.

ტივიანი — ტიციან მეფის კონინერი ასული. შთამომავლობით რომელიც, რომელიც პოეტიამდე დამორწინებს შემდეგ ისე ვასულდა, რომ ქუქებსზე დივის მიათრებს კურტუმის.

ო. შელინი

ორშაბათს—ზურგი სოფლისაქენ

მდის და მიაქვს ძველი პორტულეო,
(შეგ „საქმეზო“ პორტულეო ძველი);
თითქოს აწყვია შიგ ბონინესივით
ჩერვონეცები ჯერ გაუხსნელი.

კვირა დღე დილით ეცნობა სოფელს
ძვირფას სტუმრებს მოსელის ამბავი-
გაშალეს სუფრა... ზოგს მოაქვს ღვინო,
ზოგს ინდაური და ზოგს კი კრავი.

პირველი სიტყვა შეფს მიაკუთვნეს
და მან წარმოსთქვა სიტყვა მარტივი:
—ამზანავებო, ჩვენ აქ მოვედით,
რომ თქვენ გავახსნათ კოლონიატივი...

ავგივით სკოლა, სახალხო სახლი
და გავეყვინით სოფელში გზებში...

დაგებნაობები ყველა საქმეში,
როგორც მკვიდრი და ნაშედილი მძევი.

„რომ ღვინო ყოფნი ჩვენ ძაღვ მიგაჩნდეს
ეს ვინაფერი სოფელშია,
„საქმე“ ის არის,—უნდა გვეფარდეს,
„ფინი“ ზღვისაგან დაფარულია“

დასმ ასეა... მდგომარეობა
თქვენი ამ ეჟაღ მეტად ძნელია,
მაგრამ სულ-მალე გამოსწორდება,
რაც კი მოგეცით მძურად ზელი.

მაშ გაუმარჯოს სოფლის ქალბატონი
დაახლოვებას და მეგობრობას,
და გაუმარჯოს ამ მიზნისათვის
ჩვენს აქ შეხედვრას და ჩვენს შეუობას...

დიდამდა კვირა... დაფარენ სტუმრებს,
მაგრამ ქელი მაინც გრძელდება,
და ჰევირის შეფი: „სუფრას ნუ მოშლით
და სმა განაგრძეთ... აწ გათენდება“...

გათენდა დილა... მზემ ამოსწევრა
(საზარელია დღე ორშაბათი)
ო, რაოდენი უნდა იტანოთ,
მინამდღე მოვა ისევ შაბათი.

იქ გერ მოასწორეს ყველაფერის შეჭვა
და წამოიღეს გზაში სავალია:
ტიკვორით ღვინო, პურები ღლიმად,
ერთი გოჭი და ღორის ბარკალი.

ქიქვარი

პაოლო I პატიოსანი კაცი, რომელიც
მუშტს ისე არ გაიჭენეს, რომ სამჯერ პირ-
ჯვარი არ გადასახოს. დიდი ახორციეცი
ძალღების და ექვნიების.

პაოლო II — პაოლო I-ის კანონიერი გე-
რი, რომელიც ამ მოკლე ხანში სირაკუზა-
ში აპირებს წასვლას, დაჩვეულ სიყვარუ-
ლის დასამთავრებლად.

გაფრინდაშვიდი—არავითარი ახსნა არ
სჭირია. საქართველოში ძალღმაც კი ეცის,
ვინ არის იგი.

გრიშაშვილი—სომხური სიტყვაა, რაიც
ქართველად ნაშენეს გრიშა რასპუტინს,
აჯი-ზამას ანუ ქალთა შინაგან ავადმყო-
ფობის ექიმს.

— ირრუბაქიქე — შტეინხის მარალი ექ-
სპერიმენტო. საზღაპრო კაცი, რომელიც
დღილია-დღე თითო „რ.“-ს მატულობს და
ახალგაზღვრდება.

გალაქვიანი — ერთადგავარი ლურჯი სუ-
ხარი, რომელიც ტერენტისტებმა ხრეს,
ხრეს და მისგან დარჩა ნიხტ.

ტერენტისტი — მაიონინის ნაქუდარი,
გალაქვიანობის სითხით ნახსურავ; ერთ-
ადგავარი ღვინტურია, ახალგაზღვრობას
ესენი მემარცხნობაზე არა ნაკლებ ედევ-
ნა, რაც საჭიროა დროზე აილაგვოს. ტე-
რენტისტიმ შეპყრობილი გაზაჟ არც ერთს
სქეს უკონცნოლად არ გაუშვებს. ის არის
ერთადგავარი რეკლამა კარიერისკენ და

კავთოყვარეობისკენ (ფირმა — მაღალხანი
მის პოეზიას).

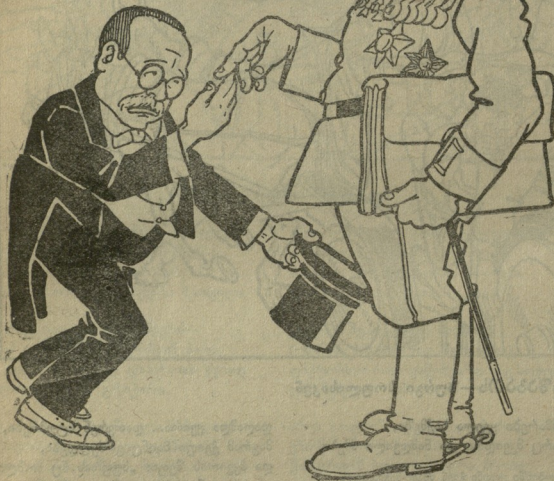
გვეტაქე — როდესაც ნაზარეველი „ცხა-
დებდა თივის თვის მესიად, მაშინ პატარა
რადუნა ტენინი ქნინდა ახალს სამყაროს
საფეს ვირებით.

— ჩიქოვანი — ხუტური სიტყვაა, მეგრუ-
ლად ნაშენეს გოსხაპა ბეიტის: თომა ჩიქ-
ვანიას მონათესავეს; ქოგაულე-გენაკვა-
ლის და სხვა და სხვა თიარულ-მარაღს
ჰესნებს; პირველი კაცი თივის ავტონომიური
სამქოში.

პოეტი — უცნაური სახელი, რომელიც არ
ვიცი, ვაჭრობა თუ გაიმეორება, მუშტი-
კრივი თუ ქედიობა, ნესტოვს ესებდა თუ

მარქსი. ვილოცავთ პრეზიდენტად აივრეს.
(თავის ვულშა) ვაა, ჩემო უბედურო თავო, შე
უნდა ვყოფილიყავი პრეზიდენტად და ესლა
ეს არის...

მინდვრბზრგი. მეც ასევე მოვილო-
ცავდით, რომ თქვენ გავეპარჯვით პრეზიდენტში.
(თავის ვულშა) მოვილოცავდი კი ბარა — სამა-
რეს ვეკითხვარა.

პიჭო ანდრია

გარბელება
IX

წასულ თავებში ჩვენ გოჭოურას
ასე თუ ისე შეგასხით ქება...
რამ სიმართლის დირდა დამსაღვა
რამ აილიაღდენ შემდგომი ქვებანცა...
თუმცა ბევრი რამ არ ვეთიქვს მანც,
როცა გავიგეთ გოჭოურაში
ჩვენდა საჩუქრად მზადდება კეტო.
რომელ კეტზე აქ ლაპარაკი
ამაზე სიტყვა გვექნება შემდეგ;
თუ კი ამ კეტის მოზა მოქნევატ,
ჩვენს უფროსიდან ვაიგებთ შედგეს:
პირველ ფურცელზე, ან სადმე მოლოს,
ან და საერთოდ იმ არე-მარეს,
ნახავთ არზიას საშლოვიაროს
და წიკითხავთ შიგ ცნობას მწარეს:

ნათესაების ყველა მოდგმის და ცველა ჯერის
გარეშე სესუს, ეროვნების, წნობის და რაჯულის
კრებულშეუზობი ბატატაროზი, ზულღვილ
დამწვარი,
დებდრება ეწეო რა მიმე და მწარი,
აუშვებს ცველას: ახანაგებს, მტრებს და მეგობ-
რებს,
ჯერ თანაგრძობას უტყაფებს რა დარჩენილ ბ-
ლებს,
რომ მიმავალი გოჭოურას წუხვლად მარტოთ
მხაკერულ ხელრიდან დედება ამ.

ს ი ნ ე მ ა ტ ო

და აუწყებს რა მრთულ ქვეყანას ამ სახარ ცნობას
ნიკაბეზობიან ილის ნუგუშა და თანაგრძობას.

როცა ამ ცნობას გადაიკითხეთ
იო, მაშინ კი მიხედებით სწორეთ,
რომ ყოველგვარი ანგარიშები
სხენებულ კერთან ჩვენ გაგსწორეთ.
ესლა კი კეტის, თუ სხვა მუქარის
აზო გვაქვს შიში ფრჩხილის ოდენაც,
და დამწვიდებით ბედს ლოდინში
დაწვეულ ამბის გათავგაობოთ დენა...

X

კოაპრატის გოჭოურაში
დღი და სახელი კონდა თავიდან,
განსაუფრებოთ კო იმის შემდეგ
რაც ძველ ვამეც სხვაგან ვაღვიდა
და მის მათგურად დანიშნის ვინმე
ქმა შავგერგენი, საშუალო ტანის,
ყოფილ საქონლის საფუძვლიანად
მცოდნე გატანის და შემოტანის.
დაბადებიდან დღევანდელ დღემდე
სხვა რაზე საქმე არ უკადრია.
კოაპრატის მუტის ძალონით
ვინ უთავადემა ვიდრე ანდრია?
და მართლაც, დუქანს ჩვენმა ანდრიაშ
ისეთ ძალონით მოჰქიდა ხელი,
რომ არ დასტოვა აზოუსები
არც ერთი თავისი არც ერთი ხერელი.
გადააშენა ყველა იროხები,
ლამე წრაპინივ არ იმის ერთი...
აღმოსაფხვრელად ყოველგვარ ავის
დროზე მიიღო ზომები მკვეთარი.
მობრა რა იგი ამ პირველ საქმეს,
დუქანს გარშემო უყო რეზონტა,

გლდანელი; თითისტარის ტრიადი თუ ქო-
რიკანობა, კარიერა თუ იმპერიალიზმი; ქა-
ჭანი თუ კვერცხების მტრუფა. თვით შკა-
ოხველისთვის მიმინდვია მისი განმარტება,
რადგან თანამედროვე პოეტებში ვერსად
გაოვე მისი სწორი ახსნა. ბრძენ მებრძო
ახულაძის თქმით ის უნდა იყოს: პარს უკან
გინება და პირში კი უშნო ღრეუბ.

მწერალი — გაუსქვი და გამოსუცი; ქეიმას-
ქენი და ვაიმასქენი, მიმასქენი და ქე მო-
ინასიწამ რაიდას. მიაშავე და ქე ხარ მწე-
რალი.

საზოდეტი — თავისუფალი მოხელე; ტან-
წერწეტიზმი და ტკბელ-მოუზობარი, როელიც
ძალიან კაბას ვერსისტასაც კი აადრინს
საბუღარიდან.

ჯერის დაღმართი — ჯანდაბეთის გზა. ტუ-
პერკულიოზის ტრესტი და ხოლერის კა-
ვილგრია. მტვერის აბანო, კაცთა სასაქ-

ლო. თუ გასულხარი ფეხით, გეტირება
ბრინებთ; თუ გასულხარი ეტლით, გეტი-
რება ჯიბე.

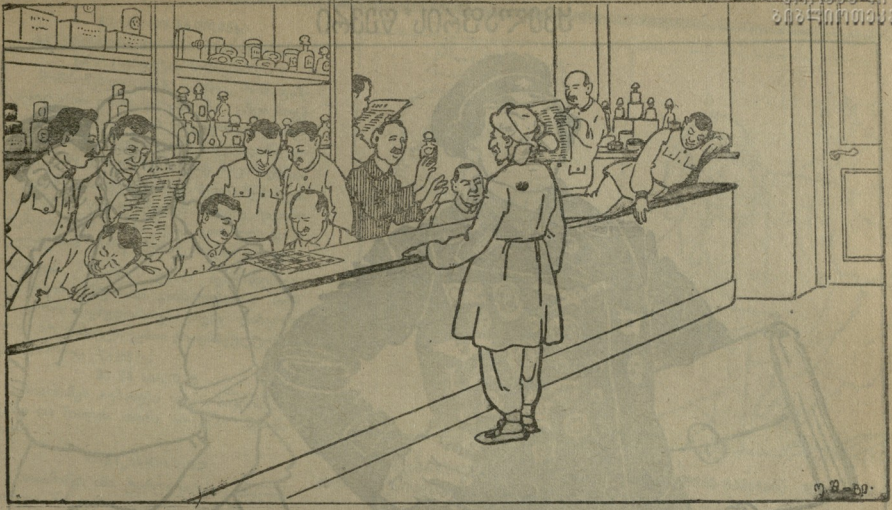
ზესტაფონი — იგევე საქარა, ზელანდის
სატახტო ქალაქი, იქ ისეთი ტალახის აბა-
ნიობია, რომ მორჩინესგან — ამან შაირისა-
გან.

ბატაროზი — ყოველად პატიოსანი და
მორაწმუნე ბერი. ძალიან უყვარს სააღდგო-
მო დალაქობა. რქიანი კაცი. დავაფა-
როს ღებრთა ყველა მის მითარხებისგან.

აქ სრულდება პირველი თავი. დანარჩე
თავებში იქნება იმდენი რამ უცხო და ახა
ლი, რომ თიბეი ყალხე ავიდგებათ. ნუ გან
მოსტოვებთ ნურცერთ ნიშნებს. ვისაც გაქვთ
შესაკვეთი, მიმართეთ მე: ქ. სირაკუსა,
ტარტაროზის ქუჩა, სახლი № 0,001.

ბატაროზის კვდი.

ფ. შ. ნიჭი

ნენსის ოდენი ჭურჭრებიანიც კი ამოუხსნები დასტოვა როდღა. ააკრა კედლებს ფიცრები, ტკეჩი და გულმოდგინეთ ისე შეელსა, რომ შპის სხვიც კი, თუ სხვა არ რამე, მაღაზიაში შეძერებია ვერსად. (თუცა ამომოდენ ჩურჩულ-ჩურჩულით გოჭოურაში ენები ფლადი, რომ ჩრდილოეთით დარჩა ანდრიას ერთი ხერელიო საკმაოდ დიდი. მაგრამ ხომ იცით რა არის ენა, ენა მტრებისა, აღსაესე ჭურით, რომ მათ ღვარძლიან ნალაპარაკებს აღდამანმა ათხოვოს ყური?) ისე ვერითი საეჭოში ანდრო, რომ არც კი მიდის ცოლშვილითან სახლში.. დამოლოს მორჩა რა მუშაობას ვასწორდა მხრებში და ჩაჯდა დახლში.

XI

ვიდრე დიდიდან საღამომდისინ დღესან განავებს ანდრია თვითონ, ყოველ კოლოფზე, ყოველ უჯრავზე

ჰყავს მიჩენილი ნოქარი თითო. განასაზღვრული აქვს სულველის საქმე. სულველიან „ნოტი“, ზეფით თუ ქვეით... და ჩვენი გამეცევა ვატაქებულო ასე არიგებს თავის ხელქვეითი: შენ ჩაგებაროს ჩეკების წიანი, მუშტარს კი უნდა შენ შეეგებო; შენ კი აქ იდექ და უთვალთვალე, არ შემოგავადნეს უცქრად ერბო!.. შენ წილად გერვოს საქონლის წონავ, შენ სიღარიბეში კი იჯდე უნდა, თან შეეცადო შეძლებისგვარად „პასიკად“ აქციო წვრილ-წვრილი ხურდა. შენ კი ვეტიროს თვალა კარებზე— არ გაიტაცონ მუშტარებმა რამე, შენ კი მზად იყავ აინთო ლამა, როგორც კი ქვეყნად ჩამოვა დამე!.. და ვაქროს ასე ჩვენი ანდრია... წვალობს... არ იწეა, არ ყოფის შტატი... როგორ გაწვდება ერთ მაღაზიას თვითი გამვის ვარდა სულ კაცე თიი?..

XII

ნეტავი რა ავით მაღაზიაში გამოსადეგი კაცისთვის ნივთი... მხოლოდ არა აქეთ, ისიც შემთხვევით, შაქარი, ნაფთა და კიდევ ჩაითი. მაგრამ ამითაც, ამბობს ანდრია, (აქ მას ნოქრებიც უდებდა მხარში) თუ დამეწეწეწე, ხედავ დილხე არა, მივლემთ მაინც ამ ახლო ხანში. გაგზავნილი გვაქვს მათ შესაძენად მთელი მოგება და მთელი თავნი. შანამდისინ კი ღუბით და პუდრით შეიყოლიეთ როგორმე თავი... რას გვიდებებთ, როცა მივლემთ, ნუ გეშინიათ, ჩვენ თვითონ ვიტყვით... ცხო კი თავი ნუ მოგვაგებურეთ თქვენი ამდენი სულერულ კითხვით. ხომ ზედად საქმე ვუწვდებით ძლივას, თქვენი კი თქვენი ჩითით სულს გვაგრობებთ რაღას!.. ვითომ ყიდულობთ?.. თქვენი გირვანკა კამფეტოც კაცმა ვერ გაასალას!.. (შემდეგი ენებმა)

ხინმატაი.

სრულიად ჯოჯოხეთის სასტარბორო გოგრა კოგვლავარენსი

პირველ კომბლერენციიდან სრულ ემეს-თვის თავზე, გუშინ ღამის 12 საათზე ჯოჯოხოსალაბეთს დიდ დარბაზში შესდგა სრულიად ჯოჯოხეთის სტარტაროზო პე-ორე კომბლერენცია.

სხდომა გახსნა ახმ. ტარტაროზომა, რომლის წინადადებით სხდომამ დაჯ-ღმითი პატავი სცა ზულგარეთში დროიანთ და მხოცილ დენერტებს და მყფის ლა-ქებმა.

შემდეგ აირჩიეს საქმიანი და უსაქმო პრეზიდენტი. თავის მისასალმებელ სიტყვაში ტარტაროზომა ხაზი გაუსვა-ვაძოუსცვა თინამედროვე მდგომარეობას და ზოლის ფენი მიიქცა არა მხოლოდ, რომ კომბლერენციის ბევრი თავისმტრევი საკითხები აქვს ვადსაწყვეტი და მოუწოდა წევრებს მუყაითად შეუდგენ ჩხირველელობას. (ვახერებელი ტანში).

ტარტაროზოს სიტყვა გადაითარგმნა ყველა არსებულ და არ არსებულ ენებზე.

ზოლის გამართა საღამო-წარმოდგენა. წარმოდგენილი იქნა ცნობილი პიესა: „მე-2 კვანტემპარტიზონალი საერთაშორისო პრო-ფიშორიობის ვაითშვის ფორმულა“.

წარმოდგენის შემდეგ გამართა დივერ-ტიმენტე. წარმოსტეკეს დეკსები და იგავ-არაკები სხედასნევა ოპერებდნან. მუსიკა-ლურ განყოფილებაში განსაკუთრებულ ყურადღებას დაფანტა ზევიარცა ფინთიან-მის რომანსის: „გალოფე მალფრინიანენბი როუსთველის პარსპეტებ“.

ყველაფრის წყვერი

ქვეყნული
აზრობითი

— იცი ვინ არის ეს კაცი?

— თითო... როგორ არ ვიცი! ეს არის ყველაფრის წყვერი

მომარ სსრმა

სასურველთაო ვადგომარობა

(ამხ. კონწარის მოხსენება)

(მოგვეყვას უკუელად, შემოკლებით). ამაზაგებო (ახელებს) დღეს ჩვენი საყოველთაო გარემოება, მდგომარეობის პრინციპების მიხედვით, ფრიალ ექსტრენსიუოი; განსაკუთრებით ეს თქვენს დასავლეთის კონტინენტზე... (ისმის ხეები: მღაბოთ, არაფერი არ გვექმის) თავმჯდომარე: სინაუე, მოითმინეთ და გასაგებ ენაზე შემდეგ გადაითარგნება; ამაზაგ სპეც-თემა აქვს აღებული და საერთაშორისო ენაზე ლაპარაკობს... (ხაურობა, ისმის ხეები: ამის ძველი სპეცები, გაუმარჯოს ახალს*).

რეზოლუცია

მიიღეს რეზოლუცია, რომელშიაც უარყოფილია საერთაშორისო ზურგუხაზი და მწირობეული ტარტროზინტრინის მუშაობა.

მისამხ სსრმა

ჯოჯოხების ზინაური მდგომარობა

(ამხ. ზაქუის მოხსენება)

„მე რად მინდა სიმდიდრე ან ქონება, თუ სოფელი გვერდით არ მყოფობა“. განსაკუთრებული ყურადღება სთვალს, ჩვენი მარკა-მარხანი იქ უნდა ვადგავთნათო და სურფა მწვანეზე გავშალოთ, მუშაობაში არ უნდა იქნას ხათრული არც ერთი უვარ-

გისი მარ-თემ-სოფელ აღმსკომის თავს-მუღობარე. ისინი ყველა უნდა მოიხსნას თანამდებობიდან და ჯანდაბეთუა იქნან გადაგზავნილი მიძოვლებით სამუშაოზე.

ჩვერ მოვადინეთ გამოკვლევები ახლო-მასლო სოფელში და დავრწმუნდით, რომ ზაფხულობით სოფლად მუშაობა სჯობია, ზამთრობით კი ქალაქში. ეს იმით აისხნება, რომ ზაფხულში სოფლად ტლაბით-თქვის იმამშრალია.

ზამთარში უგზობისა და სიცვიების გამო, კოაგერატევის საქონელი ვერ მიავქეთ სოფელში; ზაფხულში კი სპიჩქის მინჯქ იზოვლ თამბაქოს მოსაწევით და აქა-იქ შატარსაც შესვლები ბოლმე.

ამს გარდა, ზამთარში გრძელი ღამეებია და სოფელში რა გაითენებ? ნუ გეშინია არ იშოვო წიგნი და ეჭრინლ-გაბე-თი. ზაფხულში კი დღისით თვალს გადააყოლებ ზუნებას, სიღამის ბაყაყების კონცერტს მოისმენ ჰაიმებში და ღამეც ძალე გადის.

რეზოლუცია

მიღებულ რეზოლუციამში ყველამ ერთხმად (ერთმა თავი შემაგრა, ორმაც ხელი არ ასწია) აღნიშნა, რომ ზაფხულობით საჭირთა პირი სოფლისაკენ და ზურგი ქალაქისკენ.

მითხხ სსრმა

მოისმინეს მოხსენებები ადგილებიდან, რომლის დროსაც კომპლერენციის წევრების წაყვარის ეწინა და უფილ საგანობით ნაწილი ვარდ სერონობა.

მიიღეს სათანადო რეზოლუციები.

მისუთი სსრმა

აირჩიეს სამანდატო კომისია, მაგრამ ამან იმდენი შტელა-შემოხლა გამოიწვია რომ ხალხი დაიშალა და სხდომა გადაიღო.

მომხხხ სსრმა

აირჩიეს პრეზიდიუმი, თავმჯდომარე და სამდივნი (სარედაქციო კოლეგიის მოვალეობა სამანდატო კომისიის მიენია).

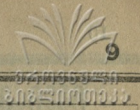
მისუმი, მირამ და მისხარ სსრმა

ყრილობამ მოისმინა ამხ. ვიზინტის მოხსენება კულტგანმანათლებელ მუშაობის შესახებ.

კამათში მონაწილეობა მიიღო სამოცამდე ორატორმა. ყველანი მოუთითებდნენ, რომ კულტმუშაობის დროს, ჩარტყითი (ულარნი) წესით ყურადღება უნდა მიექცეს წაქითვის უკოდინარობას.

სხდომამ უკუელვად მიიღო ზემოთქმული, მხოლოდ ზაქუატა, რომ ეწინაიდან ეს გადაამწყვეტი ბრძოლა მოსპობს უკოდინარობას და შეიძლება უკოდინარობის (ცხადია ჯოჯოხეთის მშრომელ მასებს, უფრანალ-გაბეთების დიდი მოთხოვნილება ექნება და ამიტომ საჭიროა გადაიფხულ იქნას ჯოჯოხეთის აღმამაბურთს ოფიციალური ორგანო ატარტროზინ-ს ტირაჟი.

ვინიდან რედაქციის საჭირო თანხა არ მოეპოება, ამიტომ თანხენ გამოთხოული უნდა იქნას ხანკლორესტის ამგვლინებით* ფონიდან ამხ. ბლიკის პროტექციით.

მე-10 — 19 სხდომა

ფაქულტურა და მისი მნიშვნელობა (ანხ. ტურსიტის მოსწინებელი)

მომხსენებელმა ხაზი გაუსვა, რომ ფაქულტურას დიდი ყურადღება უნდა მიექცეს. მან ორი სათაის მსჯელობით დაამტკიცა, რომ ფაქულტურით მომუშაოდნენ კაცო უფრო ღირსეულია, ვიდრე ნაკარქმეია.

ამან გამოიწვია დიდი შესლა-შემეხლა. ზოგიერთი ფაქულტურას ვარგე მდგომი უმეაფულო დარჩა და... ვაიმართა ფაქულტურას „ვარჯიშობა“. ხალხი ეკა ერ-თანეთს შეიქნა ერთი აყალ-მყალი. ვინ იცის აქმე რით გათავდებოდა, რომ ამ დროს თავმჯდომარეს კრება დაბურულად არ გამოეცხადებია და ფაქულტურის ვარჯიშობაც შეწყდა.;

მე-20 სხდომა

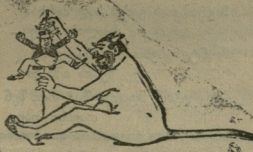
მოსამინეს თეხსები ყველა საკითხების გამო და მიიღეს ისინი არქივში შესანახად.

მე-21 სხდომა

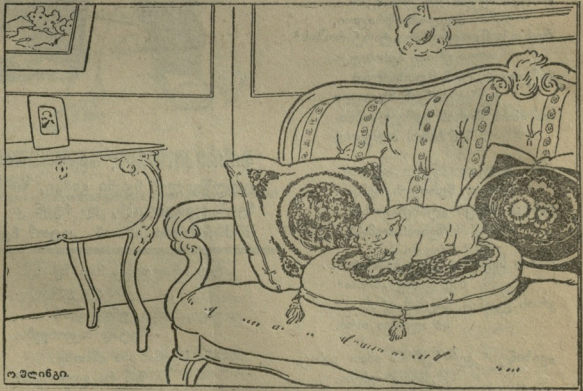
მოსამინეს ამხ. ტარტაროზის სამოლოო სიტყვა. მან უმეყოფილოდ აღნიშნა ყრილობის ადრე გათავება (სულ 15 დღე გაგრძელდა) და გამოსთქვა იმედი, რომ მიღებულ თეხსებს და რეზოლუციებს კარგად შეინახავენ სათანადო ორგანოები, ისე, რომ მათ არ ეღარსთ სინათლზე გამოსვლა და ცხოვრებაში გატარება.

— გახსოვდეთ, ამხანაგებო, სთქვა მან, რომ თეხსები და რეზოლუციები ცხოვრებაში ნაკლებად ტარდება და ნურც ჩვენ შევიწყებთ თავს და სხვივსაც ნუ შევაწყებთ მათი „ტარებითი“.

ღანებია.

— ამხანაგებო ცხოვრებაში ძარბი და ზღვი ბაზირი. ჩამი სიტოცლუ-ძალური სიტოცლუა დაქარაღამაიშური.

ოლინგი

— ასეთ „ძალურ სიტოცლუში“ ბარბინ იტყვის უარს.

შინდა სამება

ასუ შარისხა ჩამი, გრძობს მიჯიშიც იმუ სიტყვა
 კასული ჩამ მიძრ წაღივადმი იმითხლ თქაული:

„Пресвятая Троица, помилуй нас“
 რომეღიე ეწყინა საშში ერთ თინახ.

მიმეძარბა ცოდვები მე ფარულ—შემწნეული;
 რა ექნა, ვეღარ ვისვენებ, როგორც სული წყეული.
 ჯოჯობეთის ძალა მფლობს უქულბართი, გრძნეული,
 — არ ვიცი სად დავიღვარ გზა და კვლ დაბნეული.

ერთხელ ვცადე ცოდვილმა ცოდვის მოწანება,
 მაგრამ, საუბედუროთ, ძველს ახალი მიემა.
 ცხვირი სულ გამისივდა და დამეწყო ღება;
 თუ როგორ შემოქმედა, ვიწყე ამის ძიება—
 მაგრამ მწვავე ცრემლები ვერაფერმა მომხოცა.
 რისხვით გადმომყურებდა ღრუბლიანი უხმო ცა.

გადეწყვიტე ბოლო ეამს, მექნებოდა დრო როცა,
 — რომელიმე წმინდანი მე როგორმე მელიოცა.

დაეცემბიდა სალოცავს მე გულ-ნაწიწებები.
 ვეძებდი და გამოჩნდნენ სალოცავი ხატები.
 რა ვიხილე—მეგონა მზე შუქ-მონამატები,
 იზლიდენ თვალს და გულს, როგორც ანდამატები.

მესივე წმიდა სამებდ მე ისინი ჩავსთავილე,
 და როს მომიახლოდნენ, ეს ლოცვა მივხილვი:
 — ყოვლად წმიდა სამებავ, ჩვენ სამი შეგიბორღლე,
 (რადგან სამი ვიყავით, არც ის ორი დავმლე)

ამ სიტყვებზე ვაირსხდა ჩემი წმიდა სამება
 და ვეღარც კი მოვსწარი თვალს დასამამება,
 რომ რისხვა მოვისმინე და მესი ენა დამება,
 სიტკბოების სანაცვლოთ ვიგეფე ვაზამება..

ჩემი პასუხი

შეთვალას

მე ვეთანხმება, რომ დროება
წახდა მამაო,
(და მოლოდინი მისი შეტვისა
არის ამაო)
ხალხი იძახის: ეყოფა მღვდელს
რაც რომ გვქმნაო;
არ გესურს „ოსანა“, გვიჩვენია
ჩარი-რამაო.

ეპს! მთლად ვაირყვნა ეს ქვეყანა,
—თორემ, მითხარი,
—სად „ტარტაროზი“ და საღ სოფლის
წმიდა მოძღვარი?
მე მრწამს, რომ ხუცესს ხელში უნდა
ეჭირის ჯვარი
და იყოს იგი ისე სათნო,
ვითარცა ცხვარი.

რაც არის არის...არ ვაგრძელებ
საკითხს ამ მხარეს,
არ გამოვიწვევ ამისათვის
მე კამათს ცხარეს...

მიიღეთ ჩემგან ყოვლისა უწინ
მალღობა წრფელი,
რომ თქვენ ყოფილხარ „ტარტაროზის“
ერთი მკითხველი
(იმივითა, რომ მკითხველად
გვაყადეს ჩვენ მღვდელი
და იმათ შორის ჯერჯერობით
შენ ხართ პირველი)

ეხლა შევცხოთ მწვევე საკითხს,
წერილის თემას...
(ალბათ მიეცა „ტარტაროზი“
შენ ნათემას)...

რაშია საქმე?... საღ „ფიზინტი“...
საღ ვინზე „მორი“
ერთი გგონია, მაგრამ არის
სხვადასხვა ორი.

„ფიზინტი“ ვერ სწნობს იმათ ვისაც,
„მორი“ ეტხა.

შპირსიპი: კაცო, თვეში თორმეტი მანეთით როგორ უნდა ვარჩინოთ ცოლშვილი? ჩვენი ვაჟე, როგორც „საქეც“, თვეში სამას-ოთხას მანეთს ღებულაობს, და ჩვენ კი ასე ცოტას.

მეძარტი: რას ამბობ, კაცო? ჩვენ ერთი ცოლშვილი გვაყავს სარჩენი და
(ამით ბრალდებას მათ უხსნაბენ
ბოლო ეღება)...
თუმცა, მამაო, უნდა გითხრა
—მეტად მაკვირვებს.
ისინი სღმან და იმათზე
შენ რა გავფრთხვ?

მაგრამ რას ვეტებ საღ მარხია
ძალისა თაფი...
მიანტრესებს რომ გავიყო
მე ის ამბავი—
„ჯაკრეტილ მღვდელში“ რომ შენ ნახე
თავისი თაფი

მე წყალობა ვითხოვე, მათ კი რისხვა მომიავს.
გამიკვირდა—და სიტყვა ზედ დააკვდა ამ ბაგეს.
იმათ მკვებე სიტყვებმა გული სულ დამიღვარეს,
სულმა ცნობა დაკარგა, აზრი გაჰყვა სიშმაგეს.
რას უნდა მივწერიო მე მათი გნირისებე,
ჯერ ამის გამოკვლევა რაღაც არ მებრძებია.
თუმც არაფერად ჩაადგინეს ვისაც არ ეტერებება,
მე კი ვაფიო გულიდან არ ამოიწერეცხება.
ნეტა რისთვის შემოიხსენ მე ღარიბი, ბელშავი;
ეჭნებ მართლაც ცოდვლი, რისთვის ღირსიც ვიყავი?!
ანდა ვისცეს წყალობა მათ წინდეს უმარაგი,
და მის გამო, საბრალო დავიჩიო ვაუკითხავი.
თუ დამწვევლეს მე მაინც მივსე მომავლის მიწი
და ვეფერობ, რომ ოდესმე გამაღიმებს კვლავ ბედი,
მოწყალეობს მივიღებ თუ არ ვარ წასაწყმედი
და ამისთვის ელოცულობ მარტო ვით მოპაპლენდი:

ცის და ქვეყნის კავშირო, შენ წმიდაო სამებავე;
უტკენოთ ვერ ვისეინებ და მით დღე მეშმაბედი;

ღამით ძილი არა მიქვს და თვალთა დაამება,
მოწყალემა მიიღეთ—ამაშორეთ წამება.
თუ ამ წმიდა სამებას ძალა დაუბრუნდება,
მამინ ჩემი ლოცვებიც, ვიცო, არ გახზუნდება,
იმათ ძლიერებაში ქვეყანა დარწმუნდება,
და ვისაც ის დღეს არ სწამს ხელო შოშით შებრუნდება.
მხოლოდ თუ ამ სამებას სურს რომ მე გულს მიკლავდეს
და ჩემს ტანჯვა-წამებას თავის მიზნიდ სახადეს,
მოწყალეობის სანაცვლოდ დაუნდობლად მიცხადდეს
— ასეთ წმიდა სამებას ტარტაროზიც კაცხადდეს.
მე მათ არ დავიცივებ (გინდ გავხედ საძიხველი)
— მსურს რომ იმათ მონობდეს კაცთა გულთა და ხელთ.
მსურს მათ ქებას ამხედდეს ყველა თვალგნახებელი,
ტარტაროზის დავთრებში იყოს მათი სახელი.
— ენა დაღუპოსო—მათი წყევლა ეს არი.
მაგრამ, გუბავ, ამშორდა წყევლის მე ნახეგარი,
რადგან ჩემი კალამი დარჩა დაუწყვეგარი,
— მეც მათ ამბავს მღვდარედ აქ ვსწერ ჩემი მკლავარი.
ღარიბი.

ჩემი სიყვარული

მწუხარე გული;
 მწუხარე თვალი
 და ისევ შურდული
 და ისევ დონხალი...
 და ვიცილე ფისტო...
 და ვიცილე ტყვია...
 მინდა გადავიხსნო
 რაც შუბლზე მატყვია...
 დამე მოდის გვიან,
 როგორც ჩაირიამი.
 დმერთო, მე რა მკვია,
 ზღაპარი თუ ღრამაჟი?
 როცა ვიარებო,
 ყველა თვალში მიმწერს;
 გვერნეგ ზიარებოთ,
 ქებაძეს, ლიდძეს...
 დამე როცა მოვა,
 ლღინაში ვგორდებო;
 კურორტების გროვო,
 ეშას აკაორდებო...
 ტარტაროხო, ძილში
 მე შენ შემეყარდი...
 ვინ ვარ? თხენის ჯიში,
 თუ მაისის ვარდო?
 ძველი ცოლვა მოდის,
 როგორც ვერმიშელი;
 მაკაონის მოდაც
 აწი ვერ მიშველის;
 მწუხარე ფიჭო,
 უშორესი შენზე.
 ეტლი საღაღე მაქპრის,
 ეს მეტლვე შესდებ!
 გაიადუა ხურომა
 და გვეტამის ვირი;
 მე დღინო კახრომა
 გამეშითლა ყური.
 და მივარის ეშეებო,
 უტურფესი შენზე;
 ძირს წე დავშეებო,
 ეს მეტლვე შესდებ!
 რაღათ მინდა ვიყო
 დან რა ვაკეთო?...
 მოამზორეს მიზო!
 მომითატეს ქეთო!
 დავარი მხოლოდ ბნელი,
 და სიშორის გაზახე!
 ვით მივარო გრანელი,
 ყველას ცოცხნი ყაზბუე...
 მწუხარე სულო,
 კო ვერ დამფარავენ...
 ქონდართი ორსული,
 შენ წინდარო ამინ
 ამინ, დმერთო, ამინ
 მე საღაღე მიმდივარ!
 კუბია ვარამი
 და ციულები მდივო.
 და მოდის ხუროში,
 როგორც ბამბის ქულა;
 ჩემისთანა მრუშო,
 ბგერი გლახულა.
 სული ისევ კურო!
 ძროხა ისევ გული;
 და სამთხის სურო,
 ტვიანში რგული.
 გლაოქარიონ მშვიდი;
 როგორც ტკლინტი ყველი;

ჩვენს გაგვეს კი რამოდენინე. მის ჩვენზე მეტი სახარჯავი აქვს და კილევაც ჩვენზე მეტს უნდა ღებულობდეს.

და მის ვარშემო შენ ასტებე
 - ერთი ამბავი.
 არც კი მახსოვლი, როცა ვწერდი
 „გაკრეპილი მღვდელსა“,
 თუმცა ვიცნობდი (თვით შენ არა)
 შენს გვიარს, სახელსა,
 —და თუ უწოლე „გაკრეპილ მღვდელს“
 შენი სახელი —
 ბორიტი ზრიახვით არ მიხლია
 მე თქვენთვის ხელი
 აქ შემთხვევია, სასწაული
 რაღაც ჯანდაბა.
 სახელი „თომა“ წმინდინა,
 ავიცა კიბა...
 მეწოდებოთ თუ გინდ მისთვის
 სახელი „საბა“ —
 გეწყინებოდა შენ თუ არა,
 მითხარი, აბა?!
 გეწყინებოდა და იტყვოლი:
 —ვარ „საბა“-ს შვილი
 და ალბად მე ვარ აქ რომ სწერენ
 ის „გაკრეპილი“ —

ალბად გამართლდა ჩვენებური
 სამი ანდაზა:
 კატის და ჯიხის, წიწყას და
 ქურდის და ქულის.
 (ამას ამტკიცებს სუნი, რომელიც
 თქვენ წერილს უღის)
 თუმცა „შავილა“ მეტსახელად
 შეჭურვის ქალსა,
 —მაგრამ თუ ხშირად ჩვენ ჩაფხქერიოთ
 ვენებით მის თვალსა,
 იგიც ჩაგვეტერის და გვიწოდა:
 „ჩემი შავთვალა“ —
 რომ ეს სახელი ვიწოდოთ — გვებეს
 უფრება, ძალო.
 „ვიზინტი“
 P. S. სასარგებლოა თქვენთვის მეტად
 რომ არ მაქვს „ნიტი“
 თორემ „უბილი“ ვიწებოდი
 სხვა „კარგი ბივი“.

არა, მამაო, დამერწმუნე
 არ ხარ ის „თომა“,
 რომელმაც „ისე“ ვითინა
 ზრისტეს ილდგომა.
 მაგრამ მაკვირებს, ასე მაგრად
 რამ გვებარაზა...

მტრის ტუშზე ფშვნილი,
სხედა და ნალველი.
ისევ მიკვირს ვინ ვარ?
გამაგონეთ რამე;
შენ წმინდაო მყინვარ,
ტრანჯვა და ვარამი!
ტარტაროზო მითხარ,
როგორ გავიკუთნო?
რა მომარჩინე? ვირობა
თუ რუბაქის კურო?
ეს, მეეტლევე, შამში,
გამისხენი ღილი!
ნახე თუ რაოდენ,
ყვავის შიგნით ტილი...
და ასე ყვავოდენ;
პირველ დღიდან ზრდილი.
აპა ჩერვონეცი,
პოეტს გასწევ მაივე;
ნუ ხარ აგრე ბეცი,
ჩქარა ვადაშალო!
და მოდივს ანთება,
თემა რასპუტინის;
ოს, შენ ანათემა!
პრეზიდენტო დილისი...
და გვგარობ კუთში;
ტერორტივით შივრალი...
ოს, ეს თუთიყუში...
და ეს რიბაილი...
ტარტაროზო ვინ ვარ?
ეგებ შენ იყოდე!
რად ჩამიჭრა გრვინევა,
უფელს რა შევტოდე?
შე არ ვარ ამ ქვეყნის;
ისევ ველი ბრამინი!
შენ ხელმწიფევე კვებნის!
შენ წმიდაო აინი.
მენატრება მიწა
და სიციოხზის ნამი;
ისევ შენ დამიცავ,
შენ წმინდაო, ამინ!

ტარტაროზის ჩქები.

ჩვენთვის არ აქვს მნიშვნელობა,
რომ მოხლემ შვირდს სცემოს;
ან მოლაგო შეთანხმებით,
რომ გაეცნოს ფულის გემოს.

არც ის არ ღირს მოსაწყერად—
რომელიმე რწმუნებულმა,
მის ხელკეცივით ქალს მოსთხოვის,
რაც მას უთხრას გრძნობით გულმა.

ქაღმა თუ არ შეუსრულოს
და არ დაჰკვეს იმის ნებას—
ის ქალი რომ დაითხოვოს—
ხომ კი მიხსცემთ ამის ნებას?!

არც მას დავსწერ, რომ კონდუქტორს
ვინმემ ტოკი შესთავაზოს
და ამით გზა გაუკაფოს
უბილეთო მგზავრის ვისოს.

აბა ეპოს და მუშკოპოს,
რას შევკადრებ სიმარხველსა—
შოკოლადებს და პომადებს
ასაღებდენ თუნდაც ძველსა.

შაქარი, რომ არა ჰქონდეს,
არც ბრინჯი და ქართოფილი,
თუ ბეგრი აქვს ლორიგანი—
ჩვენ მისი ვართ კმაყოფილი.

აბა ვისზე რა დავსწერო?
მაზრებს ხომ ვერ შევგებო,
თურცა ექცი, როგოც აქა,
ვირაფრისა ვერ მიხვდები...

თუ რომ საბჭოს თანგვლობიერ
სიფლად გლხებეს ურისდება,
ეს, რა უფით—შშირად არის
უფრო მეტიც, რომ მოხდება.

კავშირებს და დიგლოკემს,
რას შევკადრებ... იცავს მუშებს.
თუ ვერაფერს ვერ აკეთებს,
კედლის გავრთის ხომ კი უშვებს,

რა დავსწერო, ანდა რა ესთქვა
ილმასკომებს და თემებზე,
თუ ვინ ავტომობილებზე
ანდა ნავსა და გემებზე?!
ყველოფერი როგვრე არის
და აწ რაღა დამარჩინია.
არ დავფერავ, თუ კი შეშხედა
თქვენთან გამოსაჩენია.

ამ სიტყვებით დავათავებ
ამ პატარა აბდა-უბდას.
ტარტაროზო, უკაცრავად
თუ ვერ გვგვინა სასეც გულსა.

მ. ოზოლი.

დიდი-ჯიხაიში
(პატარა მესტიერული)

მინდა, რომ სტვირი მოემართო,
დავდილინო ნელო,
თან შოგოქსახო ქართულად
ოღელა—ღელა—ღელაო.

მაგრამ სიმღერას დამშლის
არც ის სოფლის გამეფი.
მას მხარს დაუჭერს ტრიფონი,
ის ჩენი მოამბეო.

ბაზრის ბოლოში რომ ვახვალ,
ნიყოლამისა კარზედა
—ეტლი, კიცი და ურემი
ყველა იმტრევე გზაზედა.

ამას უტურებს ტრიფონი,
ის ჩენი მოურავია,
მაგრამ აბა ვინ ვაბედავს,
რომ უხობას სამღურავია.

ცხლა შენ ჩემი კამანჩა
გაცსწოთ სკოლსაკენა
და როგორ მოხდა გვიფიოთ
მოწაფე ქალის გაფერნა.

შეტს ველარ ვიტყვი, აწ კობრა,
და შევიტერი სტვირი,
თორემ ვისოსაც მოხვდება,
იგი ქაღების ივირია.

ბაბაიკა.

აგდა-უგდა

შემომავლდა მოსაწყერი,
ესწერო უნდა აბდა-უბდა.
ტარტაროზთან ვაგაზუნად
მსურს ავაციო ჩემი გულა.

ღღარ ვიცი რას მიგმართო,
რომ თვის ხათა არა ვიღო;
ვის კვანტი ვგრა, ან ვის ეშვი,
ვინ ფეხებით ჩამოიკედლო.

თუცა ბეგერი რომე ვიცი,
მაგრამ წერად ეს ღღარს განა,
როცა იმგვარს ჩაიღის ხელა
სანახევროდ ეს ქვეყანა.

რად დავსწერო, თუ რომ პეტრემ
ვინძეს ქრთამი ააღოჯიოს.
ან და პავლემ კაბინეტში
ქალის კოცნა ჩუმად სინჯოს.

პითხვა-პასუხი

მასწავლებელი: რა არის სამკითხველო?
მოწაფე: სამკითხველო არის ისეთი შე-
ნობა, რომელშიაც ინახება 5 წიგნი და 4
გაზეთი.

მასწ. როდის შეიძლება სამკითხველოში
შესვლა?

მოწაფე: ყოველთვის, თუ გამგებს არ
სძინავს ან და არ სიერნობს.

მასწ. როსთვის დღიდან სამკითხველოში?
მოწაფე: საკითხველოში დღიდან იმის-
თვის, რომ ქალ-ვაჟნი ერთმანისს შეხვდენ
თავის შესაქცევად და საღობაშკოდ.

მასწ. დამისახელოთ კიდევ სულ არის
ასეთი ადგილები?

მოწაფე: ასეთი ადგილები არის, მავა-
ლილია, ქ. ბორჯომის თეატრი.

მასწ. კარგი. აბა თუ მიხვდებით რა არის
თეატრი?

მოწაფე, თეატრი არის ისეთი ადგილი, სადაც დაგებენ წარმოდგენას თვეში ერთხელ და ისიც „დარბაზის განსაკუთრება“ და „ტიმოთის ლეგსა“.

მაწა. რა განსხვავება არის სიაქამეს და თეატრ შორის?

მოწაფე. სიაქამეში დიდალი კვერცხის დადების დროს კაიანებს და თეატრში ეს შეუძლებელია.

მაწა. მას სად შეიძლება ეს საქმე მოხდეს?

მოწაფე. ცველიან, თუ კი ფული ხელს გაიშვება.

მაწა. რა გზით შეიძლება ფულის შოვნა?

მოწაფე. ფულის შოვნა ყოველთვის შეიძლება, თუ სახელმწიფო დაწესებულება გენდობა.

მაწა. მაგალითად, როგორ?

მოწაფე. მაგალითად, მასხურობ აქციონის კონტროლიორად, თუ გინდ რაიონის სკოლების გამგეობ, ან და გლეხკომის თავმჯდომარეთ.

პირველ შემთხვევაში: დაიკურ კონტრაბანტს, გახაიდა და ფულს ჯიბეში ჩაიდებ. მეორეში—რაიონის ყველა საწვავლებლები მოგვკეპენ მინდობილობის მართვის, აიღებ მათ ვაჭარების და შენ თვითონ მოიხმარ.

მესამეში—განხი სასადლოოს, სასადილოოსთან ცალკე კაბინეტს შენთვის, მიუღო სასადაოს შესესებ, კაბინეტში შეიყვან ლედაკის და შეგდლია მიუღი ღამები გაერთო.

მაწა. სად შეიძლება უპატივგად ეს მოხდეს?

მოწაფე. იქ, სადაც პასუხისმგებელი უყარაზარ.

მაწა. რით შეიძლება ეს ისეყარული დაიხსახურო?

მოწაფე. იმით, რომ უნდა გვეყვდეს ლაზაზი ცოლი.

მაწა. თუ ცოლი არა გყავს?

მოწაფე. მაშინ კი გიჯავს თავი დაანებო სამსახურს.

მაწა. სად სჯობს სამსახურიდან გამოვადების შენდებ ცხოვრება?

მოწაფე. ქ. ბორჯომში.

მაწა. რატომ?

მოწაფე. იმიტომ, რომ ზაფხულში ბეგერი ქალები იყრის თავს და შეიძლება ბედმა გავლიაშოს.

მაწა. გამოვირეთ, რა სარგებლობა მოაქვს ქალის შერთვას?

მოწაფე. მით, რომ ბჭეე იშოვი სასახურს, რადგანაც შრომის ინსპექტორს არაფერი ენება შენი საწინააღმდეგო.

მაწა. რასეთს სჯობს ბორჯომში ზაფხულობით ცხოვრება, ვიდრე ზამთრობით?

მოწაფე. მით, რომ ზაფხულობით ბორჯომში საავტარო ადგილია.

მაწა. ჩამომთავლები, ვის შეუძლია ავარაკზე ცხოვრება?

მოწაფე. ყველას, ვისაც ოთახი აქვს.

მაწა. რომელ რიცხვიდან რა დრომდე შეიძლება ოთახის შოვნა?

მოწაფე. დეკემბრიდან მარტამდის.

მოწაფე. შემდეგ კი არა, რადგან დელიტორაფი ანაწილებენ ოთახებს.

მაწა. მას რა გზას უნდა დაადგეს ავარაკზე გაერთილა ავადმყოფი?

მოწაფე. ავტობილად უნდა მოუტანოს წერილი X-ს.

მაწა. ვინ არის X-ი?

(ამ შეკითხვაზე მოწაფემ ვარტო ვასკლა ითხოვა).

ბოლოზა.

„ელოგია“

(ჩვენ მაწავრება კიათურაში)

ითხა დღე იყო დარჩენილი ცხოვრებულ იოსკას აღდგომამდე, როცა მარტის ჯაბაგირეის მისაღებად კიათურაში ვაიფეზაგურეის მოხარდიან.

დილის ცხრა საათზე ჩავედეთ კიათურაში. ძალიან გვიმოხდა და გლეხკომის სასადილოში შევედით.

— თუ მძა ხარ ცხელი საქმელი მოგვტანეთ—მიგმართეთ სასადილოს ვაგენს. (თუ გამეკ არ იყო, თანაშემწე იქნებოდა).

— ჯერ-ჯერობით მზად არიყვეთ გვაქვს. წუხლებს დადგით ქებაი და ჯერაც არ მოხარშულია ძელები—მივიღეთ პასუხით. ამის შემდეგ ჩვენ გაუღვიეთ ფინიკულიორის ანუ აღმასკომის გზას.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ მეტად ეჭვარბადით, თელი მიინც არ ვაგოვეყვლია, რადგან აპრილის მიერ მარტიდან ნასესხები წვიმა კისერს გვივარილებდა.

დიღანას მოგვიხდა ცდა, რადგან განყოფილების გამგეს ძილა მეტად ჰყვარებია. ბოლოს, როგორც ენა, გვიღრისა გამოტარებულ მარტის ჯაბაგირის აღება. ჩვენ, სიხარულის და თანაც ერთი დღის მარხულობის გამო, მარდათ დვეშვით ფინიკულიორიდან და პირდაპირ ისევ იმ სასადილოში ამოვეყვით თავი.

სასადილოს სტუმრად ჰყავდა ერთი მათხოვარი, რომელიც ხარბად შეეცქვიდა ვილკას დაწურებულ და მიტოვებულ კერას. ჩვენც მოგვიტანეს სადილით ის ძელები, რომელიც დილით იხარშებოდა, (ზედ ბოლოსაც იყარა მოხარშული ბრიჯი, რომელზედაც დაესხათ გამომხილით ტყემლი) ცოტა პური და ერთი ბოთლი „გარჩაკა“ რადგან ძელებს საზარელი სუნე ჰქონდა, ჩვენ ბოლოსათ დავსხათ ზედ გარჩაკა და შევდღვიეთ ჰუმას. იმდენი მამა ჩემის სიყვარულზე არ მიტრიადა, რამდენა მე იმ გარჩაკამ მატარია.

— არიკა ბიყო, ღღიშო დავეყოლორს ზგას, თორემ ცხარე ცრემლებით გვატრირებს უნდას—გვირჩია ამხანაგმა და ღღირო ჩამოადგვიმეხა მსახურს.

გულუკითმა და სინდისიგმა გავგემ, რათა ჩვენ არ დამთრალიყვიეთ, მოგვტანა ღღირო-ნარევა წყალი.

რა თქმა უნდა, ასეთი პატივისცემის შემდეგ, ჩვენ ფხიზლად ჩამოვედით შორიანში და მასწავლებლებს ჩამოუტანეთ მარტის ელოგია.

თორელი.

ს. ლვანკიი

(თერჯოლის თემი. შორიანის მაწა)

საძინისმავარი.

სკოლის გამგე, ამხანაგებო, ჩვენს სასწავლებელს მიივარობამ მისცა დიდი ნობა, რომელსაც ღილ უნდა შემოგვალთ, რომ ჯოგმა იგი მოხდეს არ გაპარატხას. მთავრობიდან მიღებული განკარგულება, რომლითაც თქვენ, როგორც სკოლის მხრუნელებს და სოფლის ასისაგებს, გველეზბათ სკოლის ცნოს შევრობა. თქვენ უნდა გამოავანათ სოფლელები და გააკეთოთ ეს საქმე.

პირველი მზრუნველი. ამხანაგებო, გუნს შევრობა მართლაც აუღიურებელია, მაგრამ მაგარიად კი არ ევაგებს. წერილის და სარგბსათვის ჩვენ უნდა ვაგებოთ ტუქს; ეს კი ბეგრ შრომის მოითხოუს და თანაც საზარაობა. მე გვიანა უყუტესი იქნება ენის ორგელივ ამვიღიოთ დიდი და ღრმა თხრილი.

სხვა მზრუნველები. ეს მისაღებია. ღიბე რომ შემოგვალთ, სულერთია, მალე მიინც თქვენ ექნება, რადგან ნერულა დაარღვიენ. სჯობა თხრილი ამოვიღოთ. სკოლის გამგე: ეს ზარი ძალიან მომწონს. აღმასკომიც შესცულოს თავის განკარგულებას და დავეეთამნიმება ჩვენ.

აღმასკომმა შესცულო თავისი განკარგულება და დეთამნმა თხრილის ამღლებას. მზრუნველები და ასსათავები მიოდენ სოფლელებს საშუაოზე გამოსაკვიანად.

ახსითავი. თქვენ, ამხანაგო გავწეუთი ხართ თხრილის ამოსაღებად.

გლხეი. უყარეავად, მაგრამ მე, როგორც საბჭოს წევრს ვერავითარ საშუაოზე ვერ გამაწვევით...

ახსითავი. (მიღის მეორესთან და ამავეს ეუბნება).

გლხეი. ამხანაგო, მე გლხეკომში ვარ და ვერ გამოწვევ.

ახსითავი. (მესამესთან)

გლხეი. ჩემი შეილა პარტულია და მე ვერ გამოწვევ.

ახსითავი. (მეოთხესთან)

გლხეი. ამხანაგო, ჩემი შეილა წითელ-ჯარშია და, ხომ იცა...

ახსითავი. (მეხუთესთან)

*) ელოგია არის სტისეგერის პატარა ნატიბი, ლუმის მეთოხილი.

საქართველო
დ. ჩხატარაიანი

გლტხი. ჩემი შვილი ამავე სკოლაში მას-
წავლებლად არის და როგორ შეიძლება
მე სამუშაოზე გამოვიდე.

ახისთავი. (შემდეგთან).
გლტხის შვილი. მე ობოლი ვარ; ვერ
გამიწვივ:

ახისთავი. (შემდეგთან)
ქარივი. მე ქარივი ვარ და უფლება
არს გაქვს სასოფლო სამუშაოზე გამო-
ყენო.

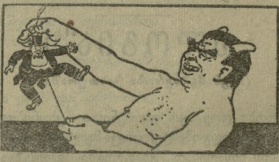
ახისთავი (შემდეგთან)
ინვალიდი მე ძმობი, ინვალიდი ვარ... ხომ
ხედავ არათითი მაკლია და მუშაობა არ
შეიძლება.

ახისთავი (ასისთავებს, მზარუნელებს და
გამწვივს) ისევ ჩვენ თუ ამოვიღებთ თბილისს,
თორემ სხვა ძალია არ არის.

ენწა. კი მაგრამ ჩვენ რა იმითვე ნაკ-
ლები ვართ? არც ჩვენა გავწვივა არ შეიძ-
ლება ასეთ სამუშაოზე.

შედგმა მათ ზურგზე კეხისა!
საქიორ არის ამისთვის
გლტხკომის დღმინდქცია,
ტრატაროშ, დრო თუ ექნება
ესთხოვე წყვეციხოხოს ლტქცია—
როგორ მოეწყოს გლტხკომის
მორიგი ამოკნებთ,
ივარკოს, ფული მოიგოს,
ან თუ დასთესოს ყანები.
სენ, რომ გლტხის სახელოთ
ალარ ვაკრობდეს ჩარჩებთ;
გლტხკომის გლტხები უჭოდნენ,
ვაკურებმა ჰყოლოდნენ.

ოსმან-ალა.

სოფ. შპარკალი (თელავის მაზრა)

ადგილობრივ დრამურის სასარგებლო
გამართეს წარმოდგენა. ერთი თვის შემდეგ
როგორც ექნა მოამზადეს: „თავისუფლების
მსხვერპლი“.

სალომს, როცა უნდა წარმოედგინათ და
სახალგაოება ფარდის ახდს უცდილა, დაი-
კარგა პიესა, რამცე მსახიობთა შორის დი-
და აურ-ხაური გამოიწვია. შეუდგენ ძებნის
სკენის ყველა კოხებში, მაგრამ ვერცხე-
რი გახებენ. ბოლოს შეუდგენთ თავიანთ რი-
ოლებს წერსა, რომ ამით შეედგინათ მთელი
პიესა.

ამ დროს დარბაზის სულ ბოლო სკამი-
დან მოისმა ხარხარი:

— ხა-ხა-ხა... აი, სკენის მოყვარენიც
ასეთი უნდა—წამოიძხა პიესამ (რომელიც
ერთ მსახიობს დარჩენილა იქ) და თავისი
თავი გადასცა ისევ სკენის მოყვარუბს.
„მალაღი ღობე“.

დ უ შ ი თ ი

ქუჩების განაყოფიერებას მიზნით, სანი-
ტაროება კომისიამ აკრძალა სასუქი ნების
მინდობში გატანა და მცხოვრებლებისად-
მი განჯარგულუება გასცა, რათა ყველამ შე-
მოსწროს ამ საქმეს თითო ურგამ ნებთ.
მილიციამ ყველას გადააუბარა შეწირულუ-
ბაში; მან 30 ურგამ ნებთ გაიტანა ქუჩებში.

— მაგაშხ მთოლოდნენლ დასსრუ-
ლებინეს სამავშო სახლის სრული კურსი
და ისევ დაუბრუნეს მშობლებს. (თუცა
უმეტესობას ასეთები არ ჰყავთ) მოსალოდ-
ნელია სხების გაშუებაც.

— დამატილო წრე ენერჯიულად მუ-
შობს. თითოეული წევრის საპროცედენ-
ლოთ იმართება ბენედესია. ხალხი ყოველ-
თვის აუარებელი ესწრება, მხოლოდ მათი
რიცხვი არისოდეს არ აღებტება 13-ნა.
კაცს.

ფეშელი გიზა.

ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ,
გარდაიცვალა ადგილობრივი
გლახკომის სასადილო
მისი უძრავ-მომარება ქონება (ღვინობა
სასუქ ტაქები) ამ დღეებში გაყიდვით
საჯაროთ. განსჯენბულის სულის მი-
სახსენბულით ყოველ იმართება
პანაწვილა.

— იქიდანვე, ადგილობრივმა ღორებმა,
რომლებსაც სურსათ-საწვავებს არ აძლევ-
დენ თავიანთი პატრონები, პირი შეტკურს
და დააღვინეს;—საქენბო ჩამოეშორდეთ
ღვენ პატრონებს და საკუთარი შრომით
დედამკაყოფლოთ თავი.

დადგენილება სისრულეში მოიყვანეს;
უკვე შეუდგენ აბანობის გაღრმავების და
მიწაში გვირაბების გაყენანას. აღმოსტრა-
ცია სიმპატიურად ეპყრობა ღორებს.
ღორების ასეთმა საქციელმა ძალღმბიც
გათამამა და აიძმადღეს მბა. უკუელობის
გამო დათამყოფებულებმა თავიანთ მუეს
გამოუწერეს წიწვილები და მალულად თვის
ავლებენ მით.

ტკიპა.

წ ი მ ზ ი ა ნ ი

ადგილობრივ სახალხო სახლის სასარგებ-
ლოთ მოეწყობა დიდი სალონი ვახშინის და
მუსიკით. შემოსავალი უკლებლია მომხრა-
და ამავე სალონზე მიმწყობათა ქეტუს.
ხუშტური.

ს ტ უ ღ ნ ე ბ ი
რომელსაც ოთხი წლის განმავლობა-
ში შეინვესტიტებში ყოფნის დროს
არ ჩაუბარებია არც ერთი ვანჯანი,
ამხადებს ჩამორჩენილ მოწაფეებს
და სტუდენტებს სიზარმაცის ყო-
ველ საგნებში. აგრეთვე აძლდეს
დარიგებებს და უწეეს ხელმძღე-
ნელია საშიკიტროებში ყოველ-
გვარ საქციელო ექსპორციებს. მეცა-
დნენობა, როგორც თეორიული, ასე
პრაქტიკული.
მისამართი: ოლღას ქუჩა
ნახილიართო.

ჩოხატაური

განა, ყველისთვის ეკამირეს,
რომ სწორდეს მარტო „კაკოლა“?
(ერასტომ მოლოვინებით,
ფეხითი ვადიყოლა).
ნუ თუ დიბაში არ არის
სხვა საქმე და სხვა საწვრო?
ზოგი ღვინოში იღრჩობა,
ზოგს არ აქვს მჭადის ნაკერი,
ერთი ვეკითხოთ, რას შევბა,
გლტხკომი გლტხის გუშავი?
ვინაა მისი პატრონი,
ნესტარ, პაველ თუ უშანგვი
რის ენბარება გლტხობას?!

რა აქვთ იმითან კავშირი?
რა ვიყსილა ამ წულში:
ღვინო, შეშა თუ ნახშირი:
ამბობენ—პაველ წავგო,
ნისათვ გასცა ღვინოთ
და ამ მიზეზით საში თვე,
დაკეტეს სასადილოთ,
(მოყვარე მტერი კაცისა
მტრისავან უფრო მტრიათ)

კასხაი ფული თუ არ გაქვს,
რად გენინდა ზუგალტრობა.
პაველ გაღმეცს—მის ნაცვლოდ
მიზანხუ კაცი ნაკეში,
შველო ჩარჩი და ვეპარი
გამოქექილო საქმეში.

ღვინო აქვს თვისი მამულის,
და ყველა სახლში ნაწველი.
კაცს თუ იბობლი კი წყნალობს
სახლში მუგა „საწველო“.

ასე თუ საქმე მოვაწყვეთ
ჩვენთან მორჩენენ გლტხები.
(ზოდიშიც არ მომხიბობს
კაცს რომ პირადათ ვენებთ).
საიქუე არის კოწიას
სწამდეს „შველებმა“ გლტხისა,
იმან ხომ ზში იცოდა

ლ...ო

იაფად — სინდისიერად — ახალგაზრდა ნიჭიერი პოეტი

სწერს ლექსებს, პოემებს, დრამებს, ტრაგედიებს და სხვა ამგვ. კულმბები აფიშებზე და იარლიკებზე. ლირიკმტომები ოპერებისათვის და ოპერეტებისათვის. სემანრიკები კინო-დრამებისა და კინო-რომანებისათვის. ექსპროზები. სახიფაძარული და საიუმბილეო მიმართებები. წარწერები გვირგვინებზე და სამარხზე. რომანები, მოთხრობები და სხვა. შემქმნა ყოველდღე და ყოველთვის. შესრულება სინდისიერი და დროული. ფასები ყველასათვის ხელმისაწვდომია. ვინც ათ ლექსზე მეტს შეკვეთავს, შეღავათი 10 პრ.

გიჭუჭა მოხრაიკას,

რომელმაც გუშინ ლაღის მიაზის წინ სეირნობას დროს მიწოდებდა პოეტი და რომანტიკოსი, ვიწვევს სამედიტაციო სასამართლოში. თუ სმინ დღის განმავლობაში ბიჭუჭა კობრიძე არ მიიღებს ჩემს წინადადებას და დანიშნულ დროზე არ გამოცხადდება დანიშნულ ალავას, უფლებას ვიტოვებ უწოდო მას მსახიობი და კომედიანტი ამ სიტყვების სრული მნიშვნელობით.

ოპირისა და კუსთაველის თ. აბრამს ზორის ამდამვა

კ ა ლ ლ ი

ნიშნები: დაბალი, გამოურკვეველ ფერის, კუდიმოკრილი, მუწიანი. პატრონი ფხოვე, კეთილ ინტელს და მომართოს ძალი თავიდან, რისთვისაც მიიღებს შესაფერის გამარჯულებას. წინააღმდეგ შემთხვევაში იძულებული ვიქნები ვიმოკმელო სასამართლოს საშუალებით.

ამ დღეაში — ამ დღეაში მოსკოვის საგანგებო თეატრი განსაკუთრებით მუშაობსათვის

გამართავს დასურულ წარმოდგენებს.
ფასები საგრძობლად უმეტირებულია.
გილეთაგის ფასი 45 მ. 11 კან-დან — 150 მ. 45 კანამდე.
მუშაო ორგანიზაციის ვიზიტი დროზე წარმოადგინონ მსურველთა სიები, წინააღმდეგ შემთხვევაში დარჩენილი ბილეთები გაიყიდება გარეშეზე.

ვაქავა ადგილს

ვასრულებ ყოველგვარ სამუშაოს. სტატი არ მაქვს. შემძლეა ერთ-დამამე დროს თავჯდომარეობა გაუწიო რომელიმე მსხვილ ტრენსტ საჯარო მანქან, რომელიმე ათეულ კომისიას და რომელიმე ასე-საიუმბილეო ზეიმობას. თანახმა ვარ გავეზავრო პროვინციაშიც, მოსკოვისა და ლენინგრადს. ვასამრჯელო შეთანხმებით.

პეველა ★ **პეველა**

ყველა

უნდა

ისადილოს სემ. არმიის
წითელ სხსლილქში
(ქიმიკონი)

ყოველდღე საუკეთესო საჭელები
საუკეთესო სახედარის ხორცისაგან,
სახმელები ყველა ფირმის დროის
ფასები ხელმისაწვდომია.
ლამაღვა-გინება ოფიციატებისა-
გან უ შ ა ს ო დ.

**ტრაგედიის
ლირეკია**

ამით აფრთხილებს საზოგადოებას,
რომ ვერის დაღმართან ჩამოხ-
ტომის დროს მზად იქონიონ
მ ო ტ ო ც ი კ ლ ბ ბ ა ი
ტროტუარებზე საჩქაროდ გადასა-
სვლელად. თუ ამის შემდეგ, აღნი-
შნულ გადმოსახტომზე, ვინმეს აე-
ტომობილი წამოეწევა და უსი-
მოყენებს მიყენებს, ტრამვის დი-
რექტია პასუხს გერ ატებს.

ვიკოპე

10 მისის, სიღამის პლენანოგის
პროსპექტზე, ოქროს ბრასლერტ
და საყურები. პატრონს ვსახოვ,
მიმართოს გამოსასყიდო მასლო-
მერლ სამიკტროს, სადღე აღნიშ-
ნული საგნები იმ საღამოსე და-
ვავიროვე.

ამხანაგებო მუშებო!
გაყოფიარეთ და გაავრცელეთ

თქვენნი გაზეთნი

„მ უ შ ა“

თვიური სელისმომწერლები მიიღებენ ორ-
 კვირეულ იუმორისტულ უფასო დამატება

== „ტარტაროზს“ ==

სამთვიური, ექვსთვიური და წლიური სელისმო-
 მწერნი ორკვირეულ პროფესიონალურ ჟურნალ

== „ეროა“ს ==

რადაკცია და განტორა: რუსთაველის პროსპექტი № 24.